

I. ΜΙΛΛΕ

Η περισυλλογή τῶν δτάχεων.

ΨΥΧΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΝ

ΗΛΙΟΣ πυρπολεῖ κανένα συννεφάκι δὲν ἐπέρασεν ἀκόμη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, σταλαγματιά βροχῆς δὲν ἐρράντισε τὸ διφασμένον χῶμα, καὶ ὅμως, πτωχέ μου φίλε, τὸ πένθος τοῦ φθινοπώρου πλανᾶται μέσα εἰς τὴν ἀμφίβολον ἀτμόσφαιραν. Ή σκιὰ τοῦ δειλινοῦ πέφτει βαρύτερα καὶ πλέον μελαγχολική, ἡ φωνὴ τοῦ ἀνέμου ἔχει πάρει κάποιους τόνους διλιθεροὺς καὶ ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ σκέψις σου, ἀρχίζει νὰ τινάξῃ προκαταβολικῶς τους κλώνους τῶν δένδρων καὶ νὰ δέχεται ἐπάνω της τὴν βροχὴν τῶν νεκρῶν ψύλλων.

Κάτι φεύγει καὶ κάτι ἔρχεται, ὡς πονεμένε μου φίλε, ποῦ σωπαίνεις μέσα εἰς τὸ λυκόφως. Αὐτὸ ποῦ ἔφυγεν εἶνε ἥδη σκεπασμένον μὲ τὰ κρέπια τῆς δύσεως. Καὶ αὐτὸ ποῦ θὶ ἔλθη τὸ φοβεῖσαι, διότι δὲν γνωρίζεις τί θὰ εἶνε καὶ μαντεύεις ὅτι εἶνε φοβερόν, ὅπως ὅλα τὰ πράγματα ποῦ φοβούμεθα καὶ τὰ ὅποια ὁ φόβος δὲν ἐμποδίζει νὰ ἔλθουν. Πτωχέ, μελαγχολικέ μου φίλε, τὸ φθινόπωρον ποῦ φθάνει θὶ εὑρη πολὺ ἀδυνατι-

σμένην τὴν ἄρρωστην παρθένον, ποῦ κρύβεις μέσα στὰ στήθη σου. Υπάρχουν—δὲν ὑπάρχουν μόνον φθισικὰ σώματα—καὶ φθισικές ψυχές, ποῦ πέφτουν μαζῆ μὲ τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Καὶ τρέμω γιὰ τὴν ἀδυνατισμένην, τὴν χλωμήν σου ψυχήν, πτωχέ μου φίλε.

★

Σὲ βλέπω, ποῦ καρφώνεις τὶ μάτια σου μὲ ἀγονίαν εἰς τὸν ὄριζοντα. Χερὶς ἄλλο κάτι φοβερὸν περιμένεις ἀπὸ τὰ βάθη του καὶ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔλθῃ. Τί τάχα; Σύννεφα, σκιές, κεραυνούνς, ἕνα πένθιμον πέπλον ἀπλωμένον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡλίου;

Ἔλθαν καὶ ξαναῆλθαν κ' ἐπέρασαν ὅλα αὐτά. Διατὶ νὰ φοβεῖσαι; Ἄλλι τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν εἶσαι ο Ἰδιος πλέον. "Ολα τὶ σύννεφα καὶ ὅλες ἡ σκιές, ποῦ εἶνε κρυμμένες ὅπισω ἀπὸ τὸν ὄριζοντα, μαντεύεις ὅτι ἔρχονται γιὰ σένα μόνον, ἀποκλειστικῶς γιὰ σένα, καὶ ὅτι ἔρχονται νὰ σὲ πιέξουν. Εἶνε ἡ φθισικὴ ψυχή, ποῦ βλέπει τὰ φύλλα τοῦ φθινοπώρου νὰ τῆς στρώνουν τὸ τελευταῖόν της κρεββάτι. Τὰ μάτια σου ἐσκοτίσθησαν καὶ βλέπω τὰ πρώτα σύννεφα νὰ σκεπάζουν τὴν ψυχήν σου, ἐνῷ ὁ οὐρανὸς εἶνε ἀκόμη αἴθριος καὶ ὁ "Ηλιος λαμπρὸς καὶ ἀνύποπτος. Μὴ μοῦ πῆς ὅτι ἀπατῶμαι! Ή ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἐγκαρπτέρησις ἔχουν ὄρια, τὰ ὅποια κρημνίζει